

ת"פ 16/5984 - מדינת ישראל נגד משה זגורו

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 16-06-5984 מדינת ישראל נ' זגורו

בפני כבוד השופט משה גינוט
מדינת ישראל
נאשינה/משיבה
נגד
משה זגורו
נאשם/մבקש
החלטה

1. בפני בקשה המבקש למתן פיצוי בשל מעצר.
2. כנגד המבקש משה בן מאיר זגורו, הוגש כתוב אישום אשר ייחס לו עבירות של איומים, היזק לרכוש במאזיד ותקיפה סתמה של בת-זוג.
3. אין מחלוקת שבית המשפט בתיק 16-06-5984, החליט בסופו של יומם לזכות את הנאשם מביצוע העבירות שייחסו לו. בית המשפט קבע בעמוד 52 להכרעת הדיון, כי לא ניתן לבסס על עדותה של המתalonנת הרשעה בפלילים. כתוצאה לכך, זוכה המבקש מביצוע העבירות שייחסו לו בכתב האישום.
4. בתאריך 3 למאי 2018 הגיע ב"כ המבקש בקשה לבקשת פיצוי בשל מעצר. לדבריו ב"כ המבקש, הלה היה נתון בمعצר 183 ימים. למעשה המבקש נעצר ביום 31 למאי 2016 ולאחר מכן נעצר עד תום ההליכים.
5. בתאריך 2 לדצמבר 2018 לאחר שנשמעו הטענות, החלמתי לדחות את בקשה המבקש למתן פיצוי, בעיקר לאור העובדה שתקינה מס' 4 לתקנות סדר הדיון (פיצויים בשל מעצר או מאסר) התשמ"ב-1982, קובעת מפורשות כי בקשה מעין זו למתן פיצוי יכול שתהא בע"פ מיד בתום הדיון או מיד לאחר ההחלטה היזכית.
- כלומר, הבקשת למתן פיצוי הוגשה כמנה - 8 חודשים לאחר שבית המשפט זיכה את המבקש מביצוע העבירות שייחסו לו.
- ראיין כי המשיבה (הנאשינה) טענה כי בתיק בו עסקין היה יסוד להאשמה והיה מלכתחילה אינטרס ציבורי להעמיד לדין את המבקש אשר הצברו נגדו ראיות לביצוע עבירות אלימות וכי לבקשת לא נגרם עיוות דין עקב הנסיבות ההלכיות. עוד טענה הנאשינה, כי המבקש זוכה על ידי בית המשפט

מחמת הספק וכאשר כתב האישום נגדו הוגש לאחר שהוא בידי המאשימה מצבור של ראיותلقאה
שהיה בהם כדי ללבס סיכוי להרשותה בעבירות שיויחסו לו.

6. ב"כ המבוקש טען כי שוגה המאשימה משקבה כי המבוקש זוכה מחמת הספק, שכן המבוקש זוכה זכוי
מלא ומוחלט.

עוד טען הסגנור כי החלופה השנייה להוראות סעיף 8 לחוק, הדנה במתן פיצוי לאור נסיבות אחרות
המצדיקות זאת, מתן פיצוי נועדה למקרים בהם היה יסוד להאשמה, אולם מטעמי צדק ראוי לפצוט
נאשם שהזוכה בדין וחלופה זו מותירה לבית המשפט שיקול דעת רחב וושאבת את כוחה משיקולים
כלכליים של צדק וממן העיקרונות של השבת המצב לקדמותו.

7. כאמור לאחר ש שקלתי מכלול הטענות, החלטתי לדוחות את הבקשה לאור האמור בתקינה מס' 4
لتיקנות סדר הדין (פיקזים בשל מעצר או מאסר) התשמ"ב-1982, אשר קבעה כי בקשה למtan פיצוי
תaea בעל-פה מיד בתום הדיון או מיד לאחר החלטת הזכוי.

עוד קבעתי כי בקשה זו הוגשה בשנה ו- 8 חודשים לאחר שהדין הסתיים ומשום כך אין מקום לפ██וק
פיקזוי לmboksh.

8. ב"כ המבוקש לא השלים עם האמור בהחלטה זו והגיש ערעור על קביעותי.

בע"פ 19-01-48603 קבע בית המשפט המחויז, כי עלי להתייחס לטענותיו של ב"כ המבוקש באשר
לעוצם הפיצוי וגובהו, מעבר לשאלת השiego בהגשת הבקשה.

9. בדין שהתקיים בפני התמקד ב"כ המבוקש בשאלת גובה הפיצוי ולא בשאלת אם המבוקש היה זכאי
לפיקזוי, הכל בהתאם לעקרונות של צדק.

אין ספק שהנאשם נכשל בהגשת הבקשה משום שהגישה באיחור ניכר, אולם בכך לא נשללה ממנו
הזכות לקבל פיצוי. אשר לעתוי בהגשת הבקשה, טען ב"כ המבוקש כי לא ניתן להתעלם מפיצעתו
הקשה של המבוקש וממצבו הגוף הכספי הקשה, תקופה שנמשכה למעלה מ- 6 חודשים.

ב"כ המבוקש הציג בפני פסיקה ולפיה גם זכוי מחמת הספק הוביל בסופו של דבר למtan פיצוי כגון:
ע"פ 1442/12, ע"פ 1109/09 וע"פ 5097/12.

10. ראוי לציין כי ב"כ המאשימה טענה שהmboksh זוכה מחמת הספק אולם בע"פ 10/5097 נפסק כי
mboksh אשר בסופו של דבר זוכה מחמת הספק, היה זכאי לפיצוי נוכח מעצרו הממושך.

ראה גם ע"פ 10/777 בו נקבע כי זכוי מחמת הספק, אינו שולל את האפשרות למtan פיצוי.

בע"פ 1109/09 בעניין סامي שיבלי נ' מדינת ישראל, נקבע כי לבית המשפט מסור שיקול דעת נרחב במתן פיצוי לנאשם שזווכה. עוד נקבע, כי זיכוי מוחלט הוא שיקול נכבד בקצירת השיקולים וכי זיכוי זה מצדיק ככל תשלום של הוצאות הגנה וכן פיצויים בשל מעצר או מאסר.

בע"פ 700/00 מאיר טויל נ' מדינת ישראל, זוכה המערער מחמת הספק וחurf העובדה שבסומו של ההליך נקבע כי המערער שicker במצח נחשפה, נקבע כי המערער זכאי לפיצויים בגין תקופת מעצרו.

11. סוף דבר, לאחר ששמעתי טענות הצדדים, לאחר עיון בכל הפסיקה הרלוונטיות ולאחר שיעינתי פעמי נספת בת.פ. 5984-06-16, התיק בו זוכה הנאשם (ה המבקש), מבוצע העברות שייחסו לו, בו נקבע כי לא ניתן לבסס על עדותה של המתלוננת הרשעה בפלילים ולאחר שבחנתי פעמי נספת את השינוי בהגשת הבקשה, החלמתי לקבל את עמדת הסגנור ולפסוק לנאשם פיצוי בשיעור של 100% מהסכום המירבי הקבוע בתקינה 8 לתקנות הפיצויים עבור כל תקופת מעצרו.

12. לפיכך, על המאשימה לפצות את המבקש בסכום של 102 ₪ ליום 183 X ימי מעצרו - סה"כ בסכום של 18,666 ₪.

סכום זה ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק, מיום 29 נובמבר 2016 - היום בו זוכה המבקש על ידי בית המשפט.

המצוירות, תעביר העתק מהחלטה זו לב"כ המבקש ולמשיבתה.

**ניתנה היום, כ"ג תשרי תש"פ, 22 אוקטובר 2019,
בاهדר הצדדים.**